



Fantovski tabor na Uršlji gori. Kakor do sedaj že dve leti zaporedoma, se vrši tudi letos na znameniti Uršlji gori fantovski tabor, namenjen za dekanije Mežiška dolina, Dravograd, Stari trg in Saleška dolina. Tabor je določen za nedeljo dne 19. julija, v slučaju slabega vremena pa za 26. julija. Za danes navajamo samo glavni spored tabora, ki je: V soboto 18. julija popoldne prihod fantov na goro. Ob 8. uri zvečer večernice. Po večernicah kresovanje, pri katerem se bodo prepevale slovenske narodne pesmi, spuščale rakete in streljalo. Zvečer in naslednje jutro se bo po potrebi spovedovalo. Za nedeljo zjutraj sta predvideni dve sv. maši in sicer ena ob 6. uri, druga ob 8. uri s pridigo in skupnim sv. obhajilom. Pri sv. maši se bodo prepevale evharistične pesmi. Po maši je na prostem pred cerkveno hišo prosvetno zborovanje vseh mož in fantov, na katerem govore priznani mladinski in prosvetni govorniki. Imena govornikov, kakor tudi natančnejši spored bomo objavili pozneje a pravočasno v našem časopisju. Vabimo vse poštene moše in fante iz vseh štirih zgoraj navedenih in drugih bližnjih dekanij, da se udeležijo tega fantovskega tabora na Uršlji gori. Naj bo ta tabor mogočna manifestacija naših mož in fantov za naša poštena slovenska in katoliška načela. Tudi vse preč. gg. duhovnike prosimo, da priporočajo vsem možem in fantom svojih župnij, da se le-ti v čim večjem številu udeležijo tabora na Uršlji gori. Vabi vse: Akcijski odbor za fantovske tabore na Uršlji gori.

Krščanska ženska zveza priredi dne 11. in 12. julija veliko romanje v Sloveški Lurd — Rajhenburg. Tega romanja se udeleži tudi naš nadpastir dr. Ivan Tomažič. Kdor bi se romanja rad udeležil in se še ni prijavil, naj to stori vsaj do srede dopoldne, da moremo pravočasno preskrbeti vse potrebno. Vožnja je polovična. Stane samo 50 Din z vsemi potrebnimi izkaznicami. Marijini častilci! Porabite to lepo priliko in pohitite z nami v naše slovensko lursko svetišče Rajhenburg! Odhod iz Maribora dne 11. julija ob 9. uri 45 minut. Sv. maša pred odhodom bo ob pol osmih zjutraj v stolnici. V

petek dne 10. julija se dobijo vozne karte v pisarni Aleksandrova cesta 6 I od 2. do 5. ure popoldne. — Odbor.

Vojnik. «Naše Prosvetno društvo obhaja 25-letnico svojega obstoja in delovanja. V to svrhu priredimo v nedeljo, 19. julija, popoldne po večernicah prosvetno-spominsko proslavo. Govori predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec. Prijatelji krščanske prosvete iz domače in sosednih župnij vljudno vabljene!»

Laško. Prosvetno življenje se je pri nas zadnji čas zelo povzdignilo. Še nam je v spominu izredno lepa in nadvse dobro uspeša proslava Antona Martina Slomška v mesecu januarju. S tem pa se naše prireditve niso bile izčrpane. Sledilo je tej proslavi še več ljudskih iger in le-

po uspeli izlet kmetskih fantov v Maribor. — Ravno v teh dneh pa je zopet vsa fara na delu. Pripravljamo se na veliko igro Gregorinov pasijon »Čas obiskanja«. Dan za dnem se vršijo vaje, saj nastopi pri tej veliki igri na prostem pred farno cerkvijo okoli 200 oseb. Za to prireditev so že sedaj postavili ogromen oder, za katerega so porabili nad 200 kubičnih metrov lesa. Les so darovali naši zavedni župljani, vse ostalo težko delo pa so izvršili naši vrli okoliški kmečki fantje. To veliko prireditev, kakršne Laško sploh še ni videlo, vodi priznani strokovnjak dramatik g. Vavpotič. Vse ostalo podrobno delo pa leži večinoma na ramah našega agilnega prijatelja mladine g. kaplana Al. Bratuše. Občinstvo že težko pričakuje vpriizoritve te lepe igre, ki se bo vršila sredi meseca julija.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jernej pri Ločah. V presledku treh tednov sta tukaj umrla prevzitarja Arbeiter Fr. in njegova žena Marija. Njega je vzela vodenika, njo pa posledice lanske kapi. On je bil vesplošno spoštovan, krščanski mož, dolgoletni cerkveni ključar in prej občinski odbornik in načelnik krajevnega šolskega sveta. Rad je bral dobre liste, dokler je mogel, tudi ob delavnih hodil v cerkev, rad v cerkvi pomagal, z vso potrpežljivostjo prenašal svojo težko bolezen in sam bolan še ženi stregel. Otroke sta krščansko vzgojila in vse lepo preskrbela, da ima vsak svoj lastni dom. Naj jima bo Bog plačnik za vse, kar sta trpela in dobrega storila v čast božjo ter v blagor družine in ubogih. Sedaj jima je po dolgi, mukepolni bolezni sledila v boljšo večnost hči Frančiška, po domače Kocijanka na Prihovi. Bila je res to žena-mučenica in je vsak, ki je slišal o njeni smrti, rekel: No, zdaj je enkrat rešena! Zapušča štiri otroke, izmed katerih je najmlajši šele eno leto star. Naj v miru počiva!

Ljutomer. Iz južne Srbije je prispela žalostna vest, da je mladega slovenskega majorja Frančka Zacherla ubila strela. Bil je v skupini

drugih vojakov graničarjev. Toda nemila usoda je zadela ravno njega, dočim je nekega drugega oficirja samo omamila, ki pa je že prišel k življenju. Pred dobrimi 14 dnevi je bil doma še na dopustu, izredno vesel, kakor je bil vedno, kadar je prišel med svoje prijatelje. Ob slovesu v njegovo službo si pač nihče ni mislil takrat, da bo v kratkem času prišlo poročilo o njegovi nenadni smrti. Grozno nas je ta vest zadela, saj je bil pri vseh priljubljen. Na željo domačih je bil prepeljan v Ljutomer. Dne 30. junija ob osmih zvečer ga je na glavnem kolodvoru pričakovala velika množica, ki ga je spremljala k njegovim domačim. Drugi dan popoldan je bil pogreb. Pogreba se je udeležila duhovska oblast z 18 duhovniki, svetna oblast z g. srezkim načelnikom ter četa vojakov iz Murske Sobote. Na domu so mu domači pevci pod taktirko organista g. Potočnika zapeli žalostinko »O težka pot«. Nato se je razvil dolg spreved na pokopališče. Ob grobu je opravil pogrebne molitve č. g. Weixl, dekan iz Sv. Križa pri Ljutomeru, ki je tudi spregovoril par besed o življenju pokojnega. Od njega se je poslovil tudi še njegov spremljevalec tovariš poročnik iz Stru-

Nikjer ga ni bilo. Na tleh je ležal še okrvavljen nož, zločinec pa je v tem hrupu zginil, da ga nihče ni videl. Miha je šel z dvema moškima po vsej hiši in vseh poslopih, v hlev in na gumno, toda o beguncu ni bilo nobenega sledu.

Medtem je Pavla iznenada odprla oči, dvignila glavo in se z levico prijela za svojo desno stran ter žalostno zastokala: »Oh — oh, boli!« Potem se je s široko razklenjenimi očmi ozrla okoli, in ko je zagledala Ravnjaka, je vprašala s slabim glasom:

»Ali vas ni?«

»Ne, mene ni! Ampak tebe, tebe!« je odvrnil.

Tedaj ji je dahnilo zadovoljno veselje na obraz in zašepetala je: »Hvala bodi Bogu!«

Takoj pa se je zopet jela ogledovati.

»Kje je oni?« je v strahu vprašala.

»Odšel je, nič se ne boj več!« jo je tolažil gospodar.

Zdaj je hotela vstati, pa je zastokala in se zvrnila nazaj.

»Hudo boli,« je tožila. »Zabodel me je.«

»Le mirno leži, Pavla,« jo je opominjal Ravnjak.

»Poslali smo po doktorja; kmalu pride.«

Komaj je to izrekel, že je zunaj pred durmi oživel. Prihitela je Urška, za njo zdravnik, s tem pa Jerca, ki je bila mimogrede pri Mlinarju in je tu izvedela za nesrečo.

Ravnjak je stopil zdravniku nasproti in mu je na kratko povedal, kaj in kako se je zgodilo.

Na Jerčinem obrazu je divjala prava burja.

»Še danes zjutraj sem rekla Nani, da bo nesreča,« je godrnjala. »Dedcem ne smeš nikoli zaupati; ali so mevže ali pa razbojniki.«

Potem se je sklonila k ranjenemu dekletu in rekla tako mehko, kakor ni bila njena navada:

»Ubogi otrok, kaj so ti storili! Ali te hudo boli?«

»Boli že,« je šepetala Pavla, »toda nobeden ni kriv kakor tisti Silvester. Vsi so mi dobri. Botra, zahvaliti se jim morate, kajne da?«

Zdaj je stopil zdravnik k dekletu, odrinil Jerco, preiskal rano in kratko dejal:

»V desnem ramenu in na desni strani prs je oklana. Spraviti jo moramo v sobo, da jo lahko natančno pregledam.«

Jerca je koj prijela, zagrabila je z obema rokama in nesla dekle kakor otroka v materino kamro ter jo položila na zofo. Zdravnik je naročil, naj mu prinesejo kaj prta, več skled tople vode in škarje; vsi drugi razen Jerce in Urške, ki sta mu pomagali, so morali ostati zunaj.

Mati, ki ji je pri srcu že odleglo, pa se je vedno še krčevito jokala, je zaklicala sina k sebi v kuhinjo. Ta je prišel, z obema objel njeno mrzlo roko in dejal ljubeče:

(Dalje sledi.)

»Prišel sem semkaj, da vam izrečem zadnji poziv, da posredujete v prilog mojemu naroda, ki se je moral krivici kloniti zato, ker ga pravica ni podpirala. Če boste to storili, bo zgodovina beležila vaše dejanje, če tega ne boste storili, ne boste mogli ulti njenemu prekletstvu.«

Kaj je z Marija-Terezija tolarjem v Abesiniji?

Italijani so prepovedali pod visokimi kaznimi nakup in prodajo tolarjev po drugi vrednosti, kakor je določena. V trgovanju pa ima pred tolarjem prednost italijanska lira. Strogo pa je prepovedan vsak izvoz denarja iz Abesinije.

mice, ki je spremljal mrtvega na dom ter je v ganljivih besedah orisal njegovo delo pri vojakih. Končno je še spregovoril član Maistrovih bojev iz Ljutomer. Po govornih so domači pevci zapeli še: »Oj spavaj sladko, srce drago!«



Marenberg. Ljubezen do blagopokojnega kralja Aleksandra I. Zedinitelja se je v obmejnem trgu Marenbergu pokazala v skupni zamisli, da se postavi skromen, a lep spomin. Mnogo je bilo načrtov, končno so se poseben odbor pod predsedstvom sodnega predstojnika g. Zöhreerja ter vsa narodna društva zedinila, da se vzdiga v pročelje sreskega sodišča lepa granitna plošča s kraljevo podobo in državnim grbom ter z napisom pisatelja A. Gradnika, v katerem izraža narod svojemu vladarju nepozabno ljubezen: »Mučeniku kralju Aleksandru I. Zedinitelju, 17. XII. 1888 — 9. X. 1934. Še živ poveljnik naših src: »Ukaži!« In od povsod, kjer mejnikov naših je ograja sveta, dobil odgovor boš: »Mi smo na straži!« Slovesno odkritje tega spomenika, ki je prvi v Dravski dolini, se je izvršilo na Vidov dan, v nedeljo dne 28. junija. Pokroviteljstvo je prevzel ban dravske banovine dr. Marko Natlačen. Sodelovala je poleg domače gasilske godbe še vojaška godba, vod vojakov in pevski zbor »Drava« iz Maribora. Ob 10. uri je bila slovesna levitirana sv. maša na sredini trga pred sodiščem pri lepo prenovljenem Marijinem spomeniku. Tržani so trg lepo okrasili z zastavami, z zelenjem in cvetjem. Med govorniki na častnem odru so govorili g. Zöhreer, podpolkovnik Erič, poslanec g. Doberšek in mnogo drugih. Udeležba je bila ogromna iz Dravske in Mežiške doline, iz Maribora in od drugod. Ljudstvo je pokazalo svojo veliko ljubezen do blagopokojnega kralja, čuvarja naših mej ter borca za našo svobodo in pa razumevanje ter ljubezen do naših neosvobojenih bratov na Koroškem.

Šmiklavž pri Slovenjgradcu. (Silno neurje s točo.) Zimo smo imeli zelo mlo in tudi prvi del spomladi je bil prav lep. Zgodaj smo mogli vsa poljska dela opraviti, zimska žita so se lepo razvijala, rž je koncem aprila, kar se morča še ni kdaj zgodilo, že bila vsa v klasju. Z nastopom maja pa se je izvršil veliki vremenski prevrat. Celi mesec maj in še v junij noter je skoraj dan za dnevom deževalo. Rž je bila radi tega v cvetju ovirana, jarica sploh do cvetja ni prišla in močni nalivi so rž, jarico in zimski ječmen potlačili; koroza in krompir vsled prevelike mokrote nista mogla se razviti. Jabolčno sadje, ki je bilo v najlepšem cvetju, je vsied stalnega deževja čisto uničeno in letos jabolk pri nas ne bo. Ako bi bilo nato lepo vreme nastopilo, bi se bilo še vse popravilo. Prišlo je pa še hujše. V soboto dne 20. junija, ker je po prejšnjih hladnih dneh pritiskala huda vročina, je nastalo silno neurje z bliskom in gromom, in vsula se je gosta toča, spremljana s silnim nalivom, kakršnega tukaj še ne pomnimo. Prizadeti je bil po toči največ vzhodni del naše župnije, pozneje proti večeru pa se je neurje razširilo na zapadni del naše župnije k Arncžiku in Petolanšku, tam je pa padala naravnost suha toča. Nevihla je preskočila iz naše župnije v šmartinsko župnijo, kjer so bile vasi Dobrava in Turiška vas najbolj prizadete. Škoda je velikanska, rž, pšenica, jarica so popolnoma uničeno, zimski ječmen je naravnost izmračen. Potoka Jenina in štihov potok sta pre-

stopila bregove in preplavila in zalila vse spodnje naše župnijske polje in travnike. Škoda je stoodstotna. G. srezki načelnik se je osebno o strašni katastrofi preprčil in tako je pričakovali, da se ne bodo samo davki odpisali, ampak da bo, kar je nujno potrebno, priskočila vlada našemu tako hudo prizadetemu ljudstvu z naklonitvijo potrebnega živeža na pomoč.

Podova. Prostovoljna gasilska četa v Podovi pri Račah vladno sporoča, da se bo preiožena tombola vršila v nedeljo dne 12. julija, po že označenem sporedu.

Sv. Martin pri Vurbergu. Gasilska četa priredi v nedeljo dne 12. julija ob pol štirih popoldne veliko tombolo.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Te dni je praznoval 50letnico svojega udejstvovanja kot cerkveni zvonar Jože Ploj iz Zgornje Senarske. Mož je še zelo čil in zdrav in upati je, da bo sredi svojih tovarišev zvonarjev še marsikatero zaklenkal v čast sv. Trojici. Na mnoga leta! — Naša fara je zelo bogata na zlatih porokah. Tekom pol leta je bila 21. junija že druga zlata poroka in sicer šnoflovega očeta iz Oseka ter njegove zlate ženke. Prva se je vršila prvo nedeljo v maju in sicer pri Frasovih istotako iz Oseka. Bajse se obeta še tretja. Pač zdrav slovenski rod Slovenskih goric! Bog naj jih poživlja še nadalje! — Nekdaj se je v zelo obilni udeležbi vršila vsakoletna procesija od Sv. Petra pri Radgoni skozi Sv. Trojico k Sv. Martinu pri Vurbergu na dan sv. Jakoba, ki se je pa pričela precej opuščati, ker ni bilo pravih voditeljev. Letos se bo to nedostatek popravil in je vse potrebno ukrenjeno, da se bodo sv. naše brale kakor navadno pri Sv. Trojici, Sv. Rupertu in Sv. Barbari. V Vurbergu bodo tudi večerice. Vabimo k obilni udeležbi, da se to lepo romanje zopet poživi. — Tudi orglje smo dali popraviti in dopolniti. V naši cerkvi orglje veliko pojo, ker je pač romarska cerkev. Ni nič čudnega, da so po dolgih letih, odkar so bile popravljene, opešale, bile so tudi v Plenu pre slabotne za to veličastno cerkev. Zato je tvrdka Jenko iz Guncelj pri St. Vidu nad Ljubljano orglje dopolnila z osemčevljsko Gambo in Probeno in jih pripravila do polne moči. V svoji novi formi so prvič zapele na splošno zadovoljstvo za Slomškove dneve, v slavo velikega našega škofa. Zdaj pa čakamo še na novi veliki zvon.

Gornja Radgona. Glasbena šola v Gornji Radgoni je priredila na praznik sv. Petra in Pavla v zdravilišču Slatina-Radenci jako lepo uspeli koncert slovanskih narodnih pesmi, katerega je proizvajalo 20 malih tamburašev s petjem. Nastopili so tudi posamezniki, violina, kromatična in diatonična harmonika ter »šramel-kvartete. Posebno so ugajali trije najmanjši tamburaši na konjičkih.

Mala Nedelja. Tukajšnja gasilska četa praznuje v nedeljo dne 19. julija ob vsakem vremenu gasilski praznik. Ob pol desetih bo skupna sv. maša, ob treh popoldne bo v Društvenem domu gasilska akademija z godbo, petjem ter krasno narodno igro iz turških časov »Črna žena«. Vabljeni vsi od blizu in daleč. Podpirajte mlado gasilsko četo in pridite!

Grize. štiri tiče-tatiče so peljali pretečeni četrtek vklejane v zapore žalski orožniki. Kradli so in, kakor se govori, že več let razno blago

v trgovini gospe Amalije Piki. Dva izmed njih sta bila kar v domači hiši, dva iz sosednjih vasi, med tema en zakonski mož, ki je bil še pred kratkim poročen. Dolgo časa so opravljali nepopaženo nečedni posel in slednjič je le prišlo vse na dan. Bajse imajo še na vesti tudi druge tatvine. Je pač žalibog pri mnogih zavladalo prepričanje, da je v današnjih časih krize tatvina najkrajša pot, kako se pride do blagostanja. Da, da, z vero bo izginilo med ljudmi tudi poštenje in splošna varnost.

Laško. V torek dne 23. junija je obiskal Laško naš ljudski ban g. dr. Marko Natlačen. Sprejela ga je že na meji našega sreza kolesarska četa pod vodstvom g. Martina Deželaka. Pri mostu, kjer je bil postavljen lep slavolok, pa so ga pozdravili zastopniki uradov, cerkve ter raznih društev in naše šolske mladine. Zbralo se je lepo število občinstva ter pozdravljalo svojega bana, želeč mu iskreno dobrodošlico.

Laško. V torek dne 23. junija je obiskal naše mesto ban g. dr. Marko Natlačen. Sprejem je bil zelo lep. K sprejemu so prišli tudi kmetje, akoravno je obiskal ban naš okraj v času največjega dela. Oseba g. bana je posebno kmetskim ljudem dobro znana. Že ko je bil na čelu bivše ljubljanske oblasti, smo bili deležni vsestranskih podpor za kmetsko dobrobit. S podporo oblastne samouprave se je marsikatera vas oskrbela z dobro pitno vodo, pa tudi občinske ceste v hribovitih krajih in vaseh so se popravljale s podporami od strani oblasti. Pa tudi sedaj kot ban se je spomnil potreb našega okraja. Vasi Brce v občini Hrastnik-Dol že dalje časa grozi plazovje, da jo uniči. G. ban si je že leta 1929 kot oblastni komisar ogledal položaj, v katerem se je nahajala ta vas. Ko je koncem leta 1929 prenehalo delovanje oblasti, je tudi misel na popravilo plazu zaspala. Letošnje spomlad pa je banska uprava nakazala za to delo 35.000 Din in je bilo s tem omogočeno, da se je odstranila nevarnost, ki je grozila vasi, pa tudi brezposelni so prišli do zasužka. Ban dr. Natlačen pri vsaki priliki pokaže svojo ljubezen in razumevanje do kmečkega stanu. — Kresni sejem v Laškem je bil srednje obiskan. Cene živine so bile nekoliko nižje kot spomadi, vendar pa nekoliko višje, kot lani ob tem času; prodane je bilo precej živine. Boljši voli dosega jo ceno po 4 Din za 1 kg žive teže.

Dneve in mesece živi zakopani.

177 ur zasut.

Cela Nemčija je pod radostnim vtisom takorekoč čudežne rešitve mladega rudarja, ki je bil v Herne zasut pod zemljo 8 dni ter 8 noči — torej 177 ur. Rudar Schmidt je vzdržal 177 ur čisto sam v zasutju, dokler ga niso odkopali njegovi tovariši po nepopisno trudopolnem delu.

Črni dan v Beuthenu.

Rešitev zasutih rudarjev, ki so zares pravcati čudeži, pozna zgodovina rudarskih revirjev zelo mnogo. 4. januar leta 1932 je bil črni dan za rudnik Beuthen. Prinesel je prebivalstvu strašno nesrečo, da je bilo zasutih 14 oseb. Po več dnevih neutrudljivega dela reševalnega moštva je bilo rešenih 7 nesrečnežev. 144 ur so bili zaprti v ozkem rovu, ki je propuščal le malo zraka in nekaj pičle hrane so jim pošiljali po cevi.

Šest tednov zasut in rešen.

Pravo čudo vztrajnosti je mož v Kaliforniji, ki je bil podsut ob priliki potresa.